

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ
ਕਪੂਰ ਜੇ.ਅੱਗੇ
ਏ. ਐਸ. ਭਸੀਨ --ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

ਕਸਟਡੀਅਨ, ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ—ਜਵਾਬ ਕਰਤਾ

1953 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 207

ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XXXI) ਸੈਕਸ਼ਨ 8 (5) ਅਤੇ 12-ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਰੂਲਜ਼- ਰੂਲ 14 (5) – ਕਸਟਡੀਅਨ, ਅਧੀਨ ਪਾਵਰਾਂ- ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੇਦਾਰ ਜਾਂ ਅਲਾਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ-ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 14(5) ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਜਾਂ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਲਾਟੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਕ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 8 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਗਰਾਨ ਕੋਲ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੇ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ, ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 228 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਦਾਮਸ, ਸਰਟੀਓਰੀ, ਪ੍ਰੋਹਈਬਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ:---

(1) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣਾ,

(ii) ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ, ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।

ਸੀ.ਐਲ. ਲਖਨਪਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਏ.ਐੱਮ. ਸੂਰੀ ਅਤੇ ਡੀ.ਆਰ. ਮਨਚੰਦਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ।

ਕਪੂਰ ਜੇ. ਇਹ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਭਸੀਨ ਦੁਆਰਾ ਕਸਟਡੀਅਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਸ਼ਿਮਲਾ, ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਨੰਬਰ 1) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜਵੰਤੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ 21 ਜੁਲਾਈ 1953 ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਸਟਡੀਅਨ ਅਤੇ ਲਾਜਵੰਤੀ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਏ ਸਨ।

ਇਲੀਜ਼ੀਅਮ ਹੋਟਲ, ਸ਼ਿਮਲਾ, ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵ ਨਾਥ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਾਜਵੰਤੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਰਵਰੀ 1950 ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਇਸ ਹੋਟਲ ਦੇ ਸੈਂਟ ਨੰਬਰ 23 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 21 ਮਈ 1953 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਫ਼ਸਰ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਲਾਜਵੰਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਈਜ਼ੀਅਮ ਹੋਟਲ ਅਲਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬ-ਟੈਂਸੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੇਦਾਰ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਨੂੰ 21 ਮਈ 1953 ਤੋਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੇਦਾਰ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਿਛਲਾ ਕਿਰਾਇਆ ਇਸ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਭਸੀਨ ਨੇ ਲਾਜਵੰਤੀ ਕੋਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਹੇ, ਕਿ ਲਾਜਵੰਤੀ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡਿਪਟੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ (ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ) ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂਕੇ 'ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 8 ਜੁਲਾਈ 1953 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੱਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਜੋਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 21 ਮਈ 1953 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਲਾਜਵੰਤੀ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਹੜੱਪਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਖਰਾਬ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਅਲਾਟੀ ਦੀਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਨਾਥ ਤੋਂ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਕਿ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਕੁਝ ਡਿਫਾਲਟਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੇਟੇ ਅਤੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਿਗਾੜ ਹੈ, "ਕਿ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸ ਸਰਕਾਰੀ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 14 ਮਾਰਚ 1953 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਵਲ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੈਂਟ ਨੰਬਰ 23 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 6 ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਉਸ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਖਜ਼ਾਨਾ ਅਫ਼ਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 28 ਮਈ 1953 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਲਾਜਵੰਤੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 10 (ii) ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ 1950 ਦੇ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 14 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।"

ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਏ ਜੋ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। 2 ਜੂਨ 1953 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਡੋਲਟ, ਜੇ. ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ, ਸਮੇਤ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਾਇਤ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਉਸਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੈਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ, ਫਿਰ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਹੁਣ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਸਟੋਡੀਅਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਅਲਾਟੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 307 ਆਫ਼ 1953 ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਾਸਟੋਡੀਅਨ/ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਂਦਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਪੈਰਾ (5) ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-

"ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੀਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਦੀ ਸੰਭਾਲ, ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ।"

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ ਦਾ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜਵੰਤੀ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਸਬੰਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਖਜ਼ਾਨਾ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਖਜ਼ਾਨਾ ਅਫਸਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਪਰੀਆਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਜੋ ਕਿ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਠੋਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਔਰਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਹੇਟਲ ਦੀ ਚਾਚੀ ਸੀ ਇੱਕ ਤੱਥ ਜਿਸ ਤੋਂ ਭਸੀਨ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੀ ਜੋ ਲਾਜਵੰਤੀ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਭਸੀਨ ਉਸ ਲਈ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਮਨੇ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਭਸੀਨ ਨੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲਾਜਵੰਤੀ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਂਕੇ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਭਸੀਨ ਨੂੰ ਜਗਾ ਛੱਡ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਵੀ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਸਨ ਕਿ ਭਸੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 21 ਮਈ 1953 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਕੇਸ

ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਗਰਾਨ ਕੋਲ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਯਮ 14 (5) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ 21 ਮਈ 1953 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਭਸੀਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਕ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਧਾਰਾ 8 (5) ਅਧੀਨ ਨਿਗਰਾਨ ਕੋਲ ਸੰਪਤੀ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਹੈ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਠਾਕਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਕਸਟੋਡੀਆਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਲਾਟੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਲਾਟੀ ਇੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ 1953 ਦੀ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 307 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 (5), 9 ਅਤੇ 12 ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਾਅ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ ਦੀ ਉਸਨੇ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਐਕਸਟ੍ਰੇਨ ਡਾਇਨਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਸੋਬਤੀ ਬਨਾਮ ਨਿਗਰਾਨ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਸਿਵਲ (ਰਿੱਟ) ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 741 ਆਫ਼ 1950 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 53 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਨੋਟਸ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾ 11 ਤੇ ਦਰਜ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਵੀ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੰਤਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਵਰਤੋਂ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਮਨਿਸਟ੍ਰੀਅਲ ਸਰਕਾਲਜ਼' ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁ. 100, ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸੈਟ ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Kirna Devi Translator